

in umni gospodar zna, da mu ta izdaja vrže o svojem času lepih obresti.

Ali oves, kakor je sam na sebi, ne kaže za živali, ampak treba ga je zdrobiti in še le zdaj se pomeša med otavo, ta se pa tudi zdrobi ali najboljše zreže. Če se oves le namoči in polaga tak teletu, za-nj ni veliko vredna hrana. Zastopi se, da je sedaj želodec pri teletu že čvrst in torej lahko prebavlja oves, ne da se kuha.

Da se polaga živinčetu zdaj več, zdaj manj, to se razsodi po plemenu in v obče po rasti. Srednja teleta vzamejo 2 do 3 klg. sena in 1 do 2 klg. ovsa na dan, iz početka še manj, več pa tudi ne lahko kedaj. Preveč ovsa bi zaleglo le na škodo zdravja. Na kar pa še opozorimo posebej naše bralce, je to, da naj krmijo lepo v redu svojo živino. Ne enkrat preveč, drugikrat premalo, sedaj 5krat, sedaj le 2krat na dan. Tudi premenjevati krmo prehitro ne kaže in pa še to — snage je treba. Živinče naj ne stoji nikoli v blatu, pa tudi na to se naj gleda, da ne bode ušivo, ali če bi vendarle postalo, naj se mu odpravijo uši brž, ko je mogoče.

Sejmovi. Dne 15. marcija v Celji, v Poličanah (za svinje) in v Slov. Gradci. Dne 17. marcija v Lembergu pri Šmarji, v Cmureku, v Podčetrtnu in v Trbovljah. Dne 18. marcija pri sv. Trojici v slov. goricah. Dne 19. marcija v Ljubnem in v Svitini.

Dopisi.

Od sv. Petra pri Radgoni. (Cerkev.) Po zimi, ko spi vsa narava, počivala je tudi stavba naše farne cerkve. Ali zdaj, ko pomladno solnce začne zemljo gibati, tudi mi nočemo več rok križem držati, ampak se znôva dela lotiti, da nadaljujemo stavbo in jo letos z božjo pomočjo tudi dovršimo. Lani smo cerkev primerno podoljšali, a letos jo bomo še raztegnili na široko in jo tudi z opeko obokali. Potem bo menda cerkev za obširno faro dosti prostorna, in nas bo sv. Peter po nedeljah lahko vse vzel v svojo ladjico, in nas ne bo več polovica stala zunaj pod kapom. Zlasti smo radi, da se sedanji lesen obok še o pravem času odpravi, da se ne zgodi kaka nesreča. Kar se je lani storilo, stalo je 3600 gld., a letos bo treba globlje v žep seči, ker razširjanje cerkve bo stalo 11.000 gld., tedaj toliko goldinarjev, kakor ima sv. Uršula sv. devic tovarišic. To je dosti denarja pri naših slabih močeh. Ali kakor je nekdanj vdova o časih preroka Elije iz peščice moke in maličko olja cel čas pekla oljeve potice, tako bodo dosegali tudi naši revni darovi stroške, ako jih ljubi Bog blagoslovi. Podvzetje je sicer imelo v fari tudi svoje nasprotnike, ali srčnost našega

gospoda župnika in vrla volja naših vernih farmanov je premagala vse zapreke. Vsi dobri živijo zdaj v sladkem upanju; če bi se pa kdo na tihem jezil, da dobi sv. Peter novo suknjo, tistega obžalujemo ter želimo, naj mu jeza ne bi kje na zdravji škodila.

Iz Rogaskega okraja. (Čast Slovencem.) Po vseh krajih so vsled nove postav zdaj razobešene table, ki prepovedujejo beračiti. V našem okraju najdeš table samo z nemškimi napisi. To je jako častno za slovensko ljudstvo. Vsaki namreč, ki bo te napise bral, bo spoznal, da so v celem tem okraju le nemški berači in postopači, slovenskih pa ni nič. Gospodje v okrajnem zastopu sicer nam Slovencem prijatelji niso, vendar za to lepo spričalo jim bomo hvaležni, dokler bo kje tistih tabel katera visela. One, ki kaj nemškega razumejo, pa opozarjamo, naj tolmačijo ljudem, kake pravice jim daje ta nova postava. Ona je, kakor se kaže, zelo koristna. Naše ljudstvo prerado in preveč daruje tujcem, ki med Slovenci svoj kruh beračijo in takih je posebno na obeh vsprejetiščih v Rogateci in Podčetrtnu precej veliko. Po tej postavi je pa oestro prepovedano tem kaj več dati ali celo v hišo jih sprejeti. To si naj ljudje dobro zapomnijo!

Iz Bučkovec pri Malinedelji. (V obrambo.) „Da se resnica spozna, treba je slišati dva zvon!“ pravi stari slovenski pregovor, katerega je gotovo naš gospod dopisnik iz „Bočkovec pri Malinedelji“ v štv. 8 od 20 febr. t. l. pozabil ali prezrl. Rečeni g. dopisnik bi pač, ko bi hotel biti „nepristranski“, če so mu volilne razmere znane, bolje storil, da bi svojo „starino“ za-se v svojih praznih predalih ohranil, ter je ne „ponavljal“ in pri tem ne blatil naše poštene in narodno zavedne vesi, kakor tudi mož, kateri so si za razvoj narodne zavesti v obče več zaslug stekli in več žrtvovali za narod in obče korist, kakor je bila gospoda dopisnika, po pravem „Slovenusa“ vsa krama vredna! Kedo je bil kriv, da je bila, ali da bo volitev opovržena, drugi kakor ravno zdajni župan g. Kocpek? Naj še ima vse tako izbrane sposobnosti za župansko „krono“, bi vendar moral volilni red ali postavu toliko poznati, da bi je ne dal kot prvosednik volilne komisije prekršiti in znal bi volilcem dopovedati, kdo sme voliti in kako! Naj nam našteje javno g. dopisnik dobrote in blagre, katere je naš dozdajni občinski župan razlival po naši občini, vsled česar se je našim sovaščanom tako iskreno prikupil, da pri novi letošnji volitvi občinskega odbora dne 27. prosinca ni več, kakor jedino le en sam glas za obč. odbornika dobil; in vendar gospod dopisnik vseh volilcev naših občin t. j. Bučkovec in Drakovci, pri vsej svojej „nepristranosti“ ne more prištevati „farnega urada sovražnikom“ in „prepiravcem g. duhov-

nikov!“ Gospod dopisnik naj pomisli malo na preteklost sam, in na neko prigodbo v Kuršencih, in brž bo se znal spomniti, kdo je prav za prav sovražnik duhovnikov. Dalje bodi tudi to še gosp. dopisniku povedano, da se naj raje peča s svojimi privatnimi zadevami, občinske reči pa naj na miru pusti. Zagotavljamo pa g. „Slovenusa“, da bomo tudi pri prihodnji volitvi, pokazali svoje prepričanje in volili le može, kateri so vredni te časti, dasiravno jih „Slovenus“ črni in obrekuje in jim javno navdevlje primišljena imena! Toliko za sedaj!

Iz Št. Jurja ob j. ž. (Šolska knjižnica.) Imam Vam nekaj veselega iz našega trga poročati. V nedeljo, dne 23. febr. se je igrala v Nendl-novi gostilni tombola v korist naše šolske bukvarnice in se je vsestransko tako povoljno obnesla, da nam bode mogoče, menda vse izvrstniše slov. spise, ki so za mladino pripravljeni, za našo šol. bukvarnico nakupiti. Ta lep izid igre nam bode v zapisnik bukvarnice zabilježiti, kakor vse dobrotnike naše mladine. Presrčna hvala vsem! Pri tej igri se je pač očitno pokazalo, kaj vzajemna moč premore, kajti delovalo je p. n. učiteljstvo s čast. duhovščino skupno, podpiral je milodušno to podjetje kmet, kakor tržan z največjo radodarnostjo in tako smo preživeli pretečeno nedeljo v Nendl-novih prostorih pod geslom: „Vse in vsi za mladino!“ Tako lep zabavni večer, kakoršnjih še v Št. Jurji le malo in gotovo bode vsacemu še dolgo v spominu. Le škoda, da so bile sicer velike sobane vse prenatlačene in premale! Kakor k enakim namenim navadno, dospeli so bili tudi k nam ta večer čast. Celjski gospodje čitalničarji s svojimi zdatnimi darovi. Živili! Vsem dobrotnikom tega lepega uspeha kličemo mi in otroci: Bog Vam plačaj!

T. G.

Iz Ljutomera. (Čitalnica.) Dne 3. febr. je bila skupščina naše čitalnice. Na dnevnem redu je bila volitev v novi odbor. Izvoljeni so bili enoglasno: Anton Šlamberger, c. kr. notar, preprednikom; Ivan Kukovec, deželni poslanec itd., podpredseenikom; Ivan Skuhala, dekan, tajnikom, Anton Misja, advok. koncipijent, blagajnikom, Jož. Freuensfeld, učitelj, knjižničarjem: Franc Vedernjak, c. kr. sodn. adjunkt, in Ivan Kryl, real. učitelj, odbornikom. — Dne 9. febr. je priredila čitalnica svoj prvi zabavni večer v kavarni gosp. Fr. Sršena. Velečastiti gospod dekan Ivan Skuhala je predaval o „Narodnih legendah.“ Najprej je pojasnil, kaj so v obče legende, potem pa nam jih je več prečital, katere je nabral v Ljutomerskem okraji. Jedrnato narodno blago zanimalo je narod, ki je v njem videl svoje mišljenje. Pri totih prilikah je pravič nastopil naš preustrojeni novi pevski zbor, ki zdaj že šteje nad dvajset čvrstih grl. Med njimi smo opazili naše vrle ter neustrašene

tržane Ljutomerske, potem čvrste glasove iz Kamenščaka, Cezanjevec, Babinec in Noršinec, pa tudi celo iz Cvena in Krapja. Pesem je za pesmijo donela, da je vsakemu rodoljubu igralo srce od veselja. Največa zasluga gre pač neutrudenemu kapelniku gosp. nadučitelju Jož. Horvatu. Upamo, da veselje in navdušenje do prelepe slovenske pesmi ne bode več izginilo, marveč da se bo utrdilo z vsakim dnevom. Vrlim pevcem, ki se ne strašijo ne pota ne truda, pa tudi ne pikanja in zbadanja naših „komarjev“, kličemo gromovit: Naprej zastava Slave!

Iz zgornje Savinjske doline. (Vrl sodnik.) Zapustil je naš okraj sodnik g. dr. Voušek, za kojega vsi žalujemo, saj je pa tudi mož, koji si je ljubezen in spoštovanje celega okraja zaslužil. Pri njem dobil si vselej pravi svet. Iz njegovih oči se je svetila odkrita ljubezen do slovenskega kmeta, kojega je rad od tožb odvrčal, kar tožbe ljudem mnogo dragega časa in premnogo za boljše reči krvavo potrebnega drobiža poberejo. Imeli smo zaupanje na njegove razsodbe, ter si je poleg učenosti tudi prizadeval, da po temeljitem raziskavanji in po vesti razsodi. Ime p. n. g. dra. Vouška ostalo nam bode v najlepšem spominu. Dal Bog, da se vražja nemškutarija prihodnjic ne šopiri v Gornjemgradu, doslej je temu pogubnemu plevelju tal manjkalo.

Iz Šmartna tik Slov. gradca. (Nagle smrti) je dne 19. febr. v Gospodu zaspal tukajšnji cerkvenik ali mežnar, Gašper Perovnik v 67 letu svoje starosti. Nekaj dni bil je bolan za hripa pa je hitro okreval in dostojno opravljal svoje službe, še na pepelnico jutro je brzo korakal pred altarjem, ne misleč, da bo večer že na mrtvaškem odru. — Opoldan je še v svoji sobici kosiljal; ko se še nekoliko pogreje in odpočije, se proti svoji sestri izrazi, da gre v zvonik uro navijati. Ko pa ga dalje časa ni nazaj, pogleda ona v zvonik in najde v začudenje že mrtvega ležati na podu. Iz tega se sklepa, da ga je mrtvoud zadel. — Bil je slovesno pokopan dne 21. februarja. Rajnik je bil 32 let zvest in marljiv cerkovnik in je bil tud dalje časa naročnik „Slov. Gospodarja“, zato zasluži, da mu da „Slov. Gospodar“ prostora, naj se mu tako postavi mali spominek. Bil je lubljen in spoštovan od svojih faranov, bodi mu zemlja lahka!

Občan.

Iz Slov. Bistrice. (Peter Limovšek†). Nerazumljivi so sklepi božje previdnosti, pa tudi odločni. Proti njim ni pomoči: ne pomaga niti solza, niti tožba. Jedin pri pomoček je udanost. Te misli navdajajo nas, ko stojimo tužnim srcem pri odprtem grobu, v katerega je bil k malu položen starosta slovenj.-bistriških rodoljubov g. Peter Limovšek, hišni posestnik, gostilničar in veliko let cerkveni ključar. Pokojnik doživel je častitljivo prirastlo starost, 70 let.

Lansko leto vrgla ga je kruta bolezen v posteljo, katero je potem le redkokrat zapustil, pa vselej za kratek čas. Pokojnik bil je vzgled prave krščanske do srca segajoče pobožnosti. Bil je pa tudi miren in tih, a vztrajen narodnjak. Zunanji narodnjaki so kaj radi zahajali k njemu. V prejšnjih zlih časih je bilo dovolj, da se brezozirnemu roganju in pikanju nasprotnih „olikanih“ in „liberalnih“ someščanov ni udal. Da je on mož bolj visokoletskih misli in naklepov in da je na drugi strani bolj oprezen in jeklen, izgubili bi bili v njem poveljnika naše stranke. Vsakako zasluži že to priznanje, da je ostal dosleden do zadnjega vzdihljeja. Kakor da ni smel dalje časa ločen biti od svojega najmlajšega otroka, ki je bil komaj pred enim tednom pokopan, in od prejšnjega dekana g. Druškovića, kateremu je bil mnogo let cerkveni ključar in ki je dan pred njim umrl, preminol je včeraj iz svoje ljubljene družine za vselej: Njegov spomin ostal nam bode blag; ne bode se mogel zapisati na njegovo gomilo izrek pesnika, da „nad zapuščeno gomilo — umaknil ni glas klivete; — razdeva podobo milo — in pali nadgrobne cvete.“ Umolknil je glas nasprotnikov, ki izpredidjo, da ni bilo prav, če so ga preganjali zaradi njegovega mišljenja; odmevala bo pa med grobnimi cvetlicami tiha, gorka molitev in večni blagoslov. To bodi najlepša tolažba žalujočej ženi in solzečim se otrokom pokojnika. Blag mu ostani spomin.

— k.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Odbor gospodske hiše, ki pretresuje načrt nove šolske postave, se sicer posvetuje sedaj o njem, toda nič se ne izda, kaj da namerava z načrtom. Zato se misli v obče, da nima z njim nič kaj veselja. — Liberalci se ponujajo sedaj poljskim drž. poslancem in mogoče je, da jih dobijo na svojo stran. Ako se to izgodi, potem pridejo liberalci do večine v drž. zboru in s tem tudi do vlade. To se izgodi gotovo, ako hoče grof Taaffe in le-to je prav lahko mogoče. — Vsled nove postave sme štajarska dežela vzeti 10 milj. posojila ter se obrne naj ta denar za nove železnice. Škoda, da ga brž ostane, kakor je to že navada, največ na gornjem, nemškem Štajarji. — V Lankovicah bode na praznik sv. Jožefa zborovanje kat. pol. društva in velja le-to najbolj prihodnjim volitvam v drž. zbor. Več nemških konservativnih poslancev pride za-to k zborovanju. — Na Koroškem stavi se razupiti „bauernbund“ že zopet na noge ter dela posebno v slov. občinah za nemški liberalizem in žal, da ne brez vsega uspeha. Nasproti „bauernbundu“ je sedaj že pač slov. društvo „Straža“, ali kakor je podoba, vladi, oziroma

dež. predsedniku ni nič po volji in zato naj ne pričakuje ona nič od vlade razven težav! — Prvo zborovanje kat. polit. društva v Ljubljani je bilo sijajno in če se kat. možje kje ne vtrudijo prehitro, bode še to novo društvo močan jez, zoper liberalizovanje, katero se že tudi na slov. tleh kaže, nič ne na srečo slov. ljudstva. — Dež. predsednik, baron Winkler izpolni k malu 12. leto svoje vlade in slov. rodoljubi pripravijo mu bojda v priznanje posebno častitko. — Na Primorji se dela sprava med slov. rodoljubi, ki so si bili prišli navskriž o zadnjih dež. volitvah, ali v tem jim gre le po času naprej; upajmo, da bode zato sprava, ko se doseže, tem trdniša! — Kar je še Lahov v naši državi, za te se napravi vseučilišče v Trstu, ako se vsliši od c. kr. vlade prošnja nekaterih Lahov. To bode pa že težko. — V saboru v Zagrebu ima ban Héderváry lahko delo, kajti „narodna“ stranka lepo prikimuje v vsem, kar zahteva ban od nje. — Madjarski listi trosijo novico, da hoče škof. dr. Strossmayer zapustiti svojo škofijo ter se za vselej preseliti v Rim. To je pač le „pobožna“ želja Madjarov! — Predsednik v ogerskem ministerstvu, Koloman Tisza gre sedaj v resnici in na njegovo mesto stopi grof Szapáry, ali zato ne bode nič bolje, kajti tudi Szapáry je ud liberalne stranke, samo da ni kalvinec. S Tiszom odstopi tudi minister notranjih zadev, grof Teleki svoje mesto grofu Zichyju. — Pravda v Vadovicah skorej zoper same jude, ki so ljudi vabili ali celo silili k izseljenju in jih pri tem slekli, kar se je dalo, je h koncu in vsi pridejo pod ključ od 6 mesecev do 10 let. To so vam grdi ljudje!

Vnanje države. Odkar je Rim glavno mesto Italije, ne godi se mu dobro ter je nad 4000 stanovanj sedaj praznih po mestu. Rim pač ne sliši Italiji, ampak katol. cerkvi! — V italijanskem drž. zboru poje se v časih huda ministru Crispiju, ker ne more izpolniti vsega, kar čejo od njega framasoni. — Koliko hudo delnikov živi v Italiji, to si lahko mislimo, ako je sedaj več, kakor 8000 zločincev obsojenih na žive dni v ječo. To je pač sad ščuvanja zoper kat. cerkvo! — Na Francoskem raste število boulangistov, torej najhujih nasprotnikov sedanje republike. — Mladi princ Orleanski še biva vedno v ječi in sicer v Clairveau. To bode pa gotovo le na škodo republike, kajti ljudstvo sedaj vidi, da ste si republika in krivica rodni sestri. — Anglijska vlada se ne vdeleži rada zbora gledé delalskih razmer, toda z lepa ne more izostati in zato pošlje sedaj vendar le dva poslanca v Berlin k shodu. — Parnell, vodja katol. Ircev, predlaga v anglijskem drž. zboru načrt nove postave, vsled katere se naj daje nekaj zlajsave ubogim najemnikom. Ni misli na to, da zbor kedaj pritrdi